

BAKONYSZENTLÁSZLÓ TELEPÜLÉS TESTVÉRKÖZSÉGEI

1. Bátorkeszi (Szlovákia)

Bátorkeszi (szlovákul Bátorove Kosihy, 1948–1993 között Vojnice, azelőtt Bátorove Kesy) község Szlovákiában, a Nyitrai kerületben, a Komáromi járásban. Közigazgatási területe 45,9 km². Miklósháza és Antalháza (Antonov sad) tartozik hozzá.

Komáromtól 27 km-re északkeletre fekszik. A 270 m-ig (Erdőhát) magasodó Bátorkeszi-dombság déli lábánál, a Fényes-patakpartján fekszik.

Története:

1957-ben az iskola építésénél egy 8. századi avar temetőt is megbolygattak. Ennek során összesen 10 sírt sikerült feltárni.[4]

Nevét a honfoglalás után itt letelepülő Keszi törzsről kapta. Azt, hogy már a 10. században magyar település volt itt a határában megtalált kalandozáskori temető bizonyítja. A falut írásos dokumentumban 1156-ban említik először villa Kesceu alakban. A 16. században a Báthoryak birtoka lett, innen nevének előtagja. A 17.-19. században a Pálffyak birtokolták. 1650-ben már református eklézsiája volt. 1783-ban vásártartási joggal rendelkező mezőváros lett. A 19. században iparosodott, cukorgyár (1830), két szeszgyár, sör- és likörgyár létesült.

Fényes Elek szerint "Bátorkeszi, magyar mezőváros, Esztergom, az új rendezés szerint Komárom vgyében, dombos rónaságon, ut. posta Kőbölkúthoz 1 órányira, 783 kath., 934 reform., 350 zsidó lak., s mindeniknek helyben van papja és imaháza. Határa igen nagy, de ez többnyire majorsági, a lakosok csak 2102 hold szántóföldet, 1115 h. rétet és 918 h. szőlőt bírnak. Legelőjén az uradalom sok és finom birkát tenyészt; erdeje derék; szántóföldjei bár nagy részben homokosok, de termékenyek. Van itt urasági kastély, kert és sok tiszti s gazdasági épület igen jeles gazdászattal. Birja b. Pálffy, s feje egy uradalomnak."

At rianoni békeszerződésig Esztergom vármegye Párkányi járásához tartozott. 1935-ben kis olajütő is létesült.

1938 és 1944 között – az I. bécsi döntés következtében – ismét magyar fennhatóság alá került.

1945 elején hat hétig megrekedt a front a faluban, mely súlyos károkat szenvedett. 1960-ban csatolták a Komáromi járáshoz a Párkányi járás megszüntetésekor.

A községben ma magyar és szlovák nyelvű alapiskola és egy magán szakközépiskola[7] is működik.

Népessége:

1910-ben 3144 lakosából, 3116 magyar volt.

2001-ben 3514 lakosából 2930 magyar és 548 szlovák volt.

2011-ben 3415 lakosából 2671 magyar, 614 szlovák, 39 cigány, 13 cseh, 1-1 német, lengyel, bolgár

és morva, 6 egyéb és 68 ismeretlen nemzetiségű volt.

Gazdasága

A szőlőtermesztéséről ismert falu 1949-ben alakult mezőgazdasági szövetkezete 2720 hektáron gazdálkodik (főként kukorica-, búza-, árpa-, dohány- és repcetermesztéssel, sertés- és szarvasmarhatenyésztéssel foglalkozik) és 200 embernek ad munkát. A méhészkedésnek is hagyományai vannak Bátorkeszin. 1988 óta egy cipőüzem, 1993 óta kartondoboz és papírtasakgyár, valamint modern flexonyomda is működik a faluban. Régi téglagyára 2002-ben megszűnt. Fontos üzemek működtek még a faluban: volt sörgyára, két szeszgyára, hengermalma (ma is áll).

(Forrás: wikipédia)